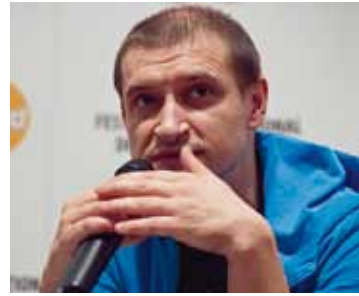

Mama

este primul sample de cinema corean dur, percutant și acut din TIFF-ul de anul acesta. Un thriller despre dragostea de mamă. Și unul dintre filmele acelea foarte coreene, deci greu de uitat sau de ignorat.

☉ PAGINA 3

InteogaTIFF Mihai Chirilov

Nouă întrebări (numărul de ediții la care a ajuns TIFF-ul) pentru Mihai Chirilov, directorul artistic al festivalului.

☉ PAGINA 5

APERITIFF

 FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA

EDIȚIA 9, 28 MAI – 6 IUNIE 2010, CLUJ

Publicație oficială a TIFF
#1, Vineri, 28 Mai, 2010
www.tiff.ro

Prezentat de:

Asigurări

Soul Kitchen

Filmul din deschiderea celui de-al nouălea TIFF este o comedie bazată pe familie, amor, gastronomie și medicini alternative. Încă de la începuturile lor burlești comedile cinematografice au necesitat un protagonist ghinionist. Deci Zinos (Adam Bousdoukos) are o bodegă deloc corespunzătoare standardelor sanitare. Pe care o vizitează două echipe de inspectori. Rezultă două somații pe care nu are cu ce bani să le "onoreze". Un frate proaspăt ieșit din închisoare deloc capabil sau dispus să îl ajute are un crash pe barmaniță. Iubita blonzie trebuie să plece în China. Noul bucătar, pe care Zinos îl vede ca pe o soluție salvatoare este mult prea high-class pentru periferiile Hamburgului și mult prea temperamental pentru convorbiri pașnice. La toate acestea se adaugă un set inoportun de monstruoase dureri de spate. Pe care nu are cum să le trateze din lipsa asigurării medicale. Fatih Akin apelează la actori familiari: Moritz Bleibtreu, deja protagonist în *Im Juli* și *Solino* este aici un fost pușcăriaș rușiant de timpul petrecut în spatele gratiilor dar deloc dispus să renunțe la pariuri și combinații dubioase, Birol Ünel, revenit ca bucătar bizar după rolul principal din *Gegen die Wand* fură scenele în care apare, mormăie, aruncă cuțite sau gătește.

Rezultatul este o comedie proaspătă, lipsită de pretenții, capabilă să amuze, cu personaje haioase și gaguri reușite. Poate nu exact ce-ar fi așteptat fanii lui Akin cel sumbru și visceral de emoționant din *Gegen die*

Wand și *Auf der anderen Seite*, dar un film foarte potrivit pentru celălalt Akin, capabil de filme solare și entertainment capabil să treacă dincolo de rețele evidente utilizate (*Im Juli*). ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Deschiderea oficială este programată la ora 21.30 în noua locație în aer liber din Piața Unirii. În cazul în care condițiile meteo nu vor fi favorabile, proiecția *Soul Kitchen* va avea loc la Republica.

La minut

Cluj cu parfum de TIFF

Cea de-a noua ediție a TIFF-ului stârnește nerăbdare, emoție, scepticism sau curiozitate. Cinematograful Ursus Open Air din Piața Unirii și proiecțiile care vor avea loc aici în premieră se află în topul celor mai comentate lucruri din oferta 2010 a festivalului. Afluxul de cinefili români și străini e de asemenea așteptat de clujeni.

Ionuț Caras, actor Teatrului Național din Cluj: „Aștept să înceapă TIFF-ul pentru că vine lume, se umple Clujul. M-au sunat prieteni care joacă în filme, care sînt în competiție și care vor veni la TIFF. Și mai aștept festivalul să văd care sînt filmele care o să mă marcheze. De exemplu, îmi amintesc de *Aaltra*. Dar, în general, la TIFF, fie că am văzut film documentar despre Sigur Ros, fie că am fost la un horror cu muzică live, niciodată nu am simțit că pierd. La TIFF-ul ăsta abia aștept să văd la cinema filmul *Portretul luptătorului la tinerete* (regia Constantin Popescu), în care joc”.

Ucu Bodiceanu,

57 de ani, realizatorul Cinemateciei săptămânale de la CMC: „Abia aștept să mă duc la film în Piața Unirii, asta mă bucură foarte mult. Mi-e drag Clujul în perioada TIFF-ului, chiar îl iubesc mai mult, devine orașul tineretii mele, cînd stăteam la coadă la Republica și se întimpla să nu prind locuri decît în picioare. Am observat că în timpul TIFF-ului ies din casă și persoane în vîrstă, care în restul anului nu merg la cinematograf.”

Ana Enache,

24 de ani, doctorand în filozofie UBB: „Probabil că la proiecțiile în aer liber o să merg mai mult, că e jumate' preț. Dacă-s filme bune și-acolo. Anul ăsta lumea ține mai strîns de ban, nu ca în anii trecuți. Mi se par destul de scumpe biletele în regimul ăsta nou, dar cel puțin la trei filme tot o să merg. Nu m-am uitat pe program, dar de obicei filmele nordice sînt foarte faine. Anul trecut am văzut unul despre rezisten-

ță, *Flamen und Citronen*. Un alt film de care îmi amintesc e *Aaltra*, a fost genial! Sau *Aislados*, care nu era nordic, dar era foarte bun”.

Dorothea Rozsi,

24 de ani, proiect manager în *Insomnia*: „Merg la TIFF de cinci ani, aleg în mod special filmele românești, iar preferatul meu de anul trecut este *Barthalo*. A și luat premiul de popularitate în 2009. În primul an am văzut cele mai multe filme fiindcă nu lucram. Apoi am văzut cam un film pe zi, seara și le alegeam după titlu și descriere și mai ales dacă auzeam pe cineva că filmul x trebuie văzut!”.

Vlad Codorean,

student anul I, secția Foto-Video, Universitatea de Artă și Design Cluj: „Nu sînt curios de nimic din ce fac românii, în schimb sînt curios să văd orice altceva. M-aș duce să mai văd filme flamande, de genul *Ex Drummer*, care a fost un film poate prea șocant pentru mine la vremea aia, dar mi-a plăcut. Aș vrea să văd filme low budget, dar ceva mai accesibile, mai comerciale și maxim trei filme pe zi, să pot să mă concentrez și să și rămîn cu ceva, altfel le amestec”.

Cristina Mărculescu,

studentă la Biologie, UBB: „De obicei mă uit la un film după ce mi-a fost recomandat. Anul acesta încă nu am primit pe stradă vreun program al TIFF-ului, să știu la ce filme o să vin. Aș fi vrut să fie mai agresivi cu promovarea.” ■

– RALUCA BUGNAR

EducaTIFF

Fetița

Un film care dezvăluie o nouă și îndrăzneță perspectivă asupra copilăriei, acest lucru datorîndu-se în bună parte protagonistei sale ultra curajoase. În Suedia anulului 1981, micuța roșcovană e lăsată pe mîinile ireponsabile ale unei mătuși în timp ce părinții ei pleacă să salveze copiii din Africa. După ce o expediază pe matusă în brațele marinarului dorit, fetița își găsește tot felul de lucruri de făcut. Explorează împreună cu băiețelul Ola felul în care mormolocii devin broscuțe sau asistă la planificarea unui recital-surpriză de coveruri *Abba*, pe care îl pregătesc două fete mai mari. Cruzimea și ridicolul adolescenței sînt incluse ca o notă prevestitoare, dar nu se ating de inocența fetiței.

Chiar și așa, abordarea filmului nu e poeticodulceagă și poate fi savurat de mulți, nefiind adresat exclusiv celor în plin proces de creștere. Romanțat e însă filtrul său de culori calde, necaracteristic filmelor scandinave, dar ritmul său aproape organic, de contopire cu natura, redă sentimentul de apartenență la cinematograful nordului. E un film care strînge, întocmai ca și eroina lui, comori mici și aparent neînsemnate, rezultatul fiind o țesătură de emoții, reacții, întâlniri și descoperiri încîntătoare. Este cît poți crește cel mai mult pe parcursul unei veri.

– LAVINIA GAL

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii opt ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-ne! Arată-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă. Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie premiul și un interviu cu cel mai bun dintre cei buni. Cel care a văzut mai multe filme decît noi... Sîmbătă la 12, la cinema Republica în hol, te vom cunoaște!

Adrese Cinematografe

- REPUBLICA, Pța. Mihai Viteazul, nr. 11
- ARTA, Str. Universității, nr. 3
- VICTORIA, Bdul Eroilor, nr. 51
- CINEMA CITY (în incinta Iulius Mall)
- ECHINOX (curtea interioară a Universității Babeș-Bolyai), str. Universității 7-9
- INSOMNIA CAFE, Str. Universității nr. 2

- IULIUS MALL (parcare Auchan, proiecții drive-in), Str. Alex. Vaida Voievod nr. 53-55
- AUDITORIUM UBB, Str. M. Kogălniceanu nr. 3
- PIAȚA UNIRII, MEETING POINT și TIFF LOUNGE (în incinta Muzeului de Artă), Pța Unirii nr. 30

AperiTiff

- Redactor șef: Ana Maria Sandu
- Redacție: Anca Grădinaru, Cristi Mărculescu, Mark Racz, Crăița Nanu, Cătălin Moise, Lavinia Gal, Raluca Bugnar
- Traduceri: Oana Darie
- Design: Carmen Gociu

- Distribuție: Ionuț Husti
- Tipografie: Media Pro

● Echipa AperiTIFF scrie despre festival și pe www.hboclub.ro

Must See (Supernova)

Mama

Primul sample de cinema corean dur, percutant și acut din TIFF-ul de anul acesta este un thriller despre dragostea de mamă. Cel mai pur, nobil și incomensurabil dintre sentimente, ar zice unii. Ocazie de investigat mecanismele vinovăției, rușinii și disperării ar opina Bonh Joon-ho, care face din *Madeo* unul dintre filmele acelea foarte coreene, deci greu de uitat sau ignorat. Aparent povestea mustește de virtute maternă și nedreptate socială: o vnzătoare amărită de ierburi de leac se vede nevoită să lupte pînă dincolo de pînzele albe pentru a dovedi nevinovăția unicului cocon. Care progenitură, mai încet la minte de felul lui se vede promovat de la statutul de pierde-vară la rangul de suspect principal și țap ispășitor pentru o crimă care bulverează un

mic orășel anonim. Dincolo de sondările mentalului colectiv al comunităților semi-rurale (la care s-a dovedit deja maestru în splendidul *Memories of Murder*) și infiltrate printre rotițele unui thriller ireproșabil, Joon-ho are intenții ascunse și deloc reconfortante (demne de Michael Haneke). Regizorul blurează granițele dintre milă și vină, se joacă pervers cu emoțiile spectatorului și finalizează deznădăduit un portret emotiv de mamă pusă în fața unor adevăruri mult mai oribile decît realitatea aparentă.

L-am menționat pe Haneke, dar nu vă așteptați la cinismul sublim și feroce al austriacului: Joon-ho lucrează cu multe emoții și o concepție à l'americaine asupra thrillerului, care include dezvăluiri, anchete și brutalități. Toate perfect articulate pe parcursul unei călătorii de la speranță la renunțare. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Cum mi-am petrecut sfîrșitul verii

Serghei și Pavel lucrează la o stație meteorologică situată undeva foarte aproape de Cercul Polar. Serghei e un veteran, nevzîndu-și familia de mai mulți ani și fiind complet dedicat muncii lui în timp ce Pavel abia a ieșit din liceu și își mai alină plictiseala cu heavy metal și jocuri pe calculator. Nici munca lor nu pare prea necesară, dar Serghei o ia extrem de serios în timp ce Pavel greșește măsurători, uită reguli elementare care pun în pericol tot proiectul (care pare să existe mai mult în capul lui Serghei). Ritmul vieții lor e determinat de comunicările radio cu o stație

îndepărtată, aflată la cel puțin cinci zile de mers cu vaporul. Atmosfera de capăt de lume (superb surprinsă pe peliculă) pare să-i afecteze pe cei doi; Pavel își ia ocazional lumea în cap și se plimbă prin zone cu urși fără o armă la el, iar Serghei dispore pentru perioade de timp aducînd pești de care n-ar avea strictă nevoie. Nu e clar dacă cei doi ar putea ajunge la un conflict unul cu altul sau în cele din urmă cu mediul lor și incertitudinea asta funcționează două treimi de film pînă ajungem la un climax (și el destul de anti sau faux, cum se spune). ■

– MARK RATZ

OFF ON

SUPERNOVA
powered by

Electrogrup

Juriu 2010

Martin Blaney,

un renumit jurnalist de la publicația *Screen International*, este o figură nelipsită în cadrul festivalurilor de film din întreaga lume, în calitate de moderator de seminarii sau mese rotunde, un excelent și extrem de activ promotor al filmelor și cineaștilor de valoare.

Christine Dollhofer

este un nume sonor din industria de film austriacă, cu un aport semnificativ la dezvoltarea cinematografiei europene. Între 1997-2004, Dollhofer a fost Director artistic al Festivalului de Film Austriac - Diagonale, oferind publicului festivalier o serie de filme originale, impresionante și surprinzătoare, selecționate din întreaga Europă. În 2004, a pus bazele Festivalului de Film de la Linz - Crossing Europe Film Festival, devenit în scurt timp unul dintre cele mai importante evenimente cinematografice din regiune.

Monica Bărlădeanu,

model, prezentatoare TV și actriță, este una dintre cele mai celebre femei din România. Cariera ei include atât apariții în producții internaționale, precum serialul american de succes *Lost*, sau comedia *Buds for Life*, dar și roluri în filme româ-

nești precum *Moartea Domnului Lăzărescu*, în regia lui Cristi Puiu, recompensat cu nu mai puțin de 30 de trofee, printre care și premiul secțiunii *Un certain Regard* a Festivalului de la Cannes din 2005. Recent, Monica Bărlădeanu a fost protagonista filmului *Francesca*, debutul regizoral al lui Bobby Păunescu, rol care i-a adus o nominalizare în cadrul Premiilor Gopo 2010, pentru Cea mai bună actriță într-un rol principal.

Barmak Akram,

regizor, artist vizual și muzician. S-a născut în 1966 în Kabul, Afganistan. A ajuns în Franța ca refugiat în 1981, când și-a descoperit interesul pentru film și artele vizuale. A absolvit FEMIS, Școala de Arte Frumoase și Școala de Arte Decorative. Compozitor și interpret, a explorat instrumentele culturii sale, ca și poezia persană tradițională. A scris cîntece pentru artistul francez M (Mathieu Chédid) și pentru Susheela Raman.

A realizat mai multe documentare, mai ales despre cultura afgană, dar și unele mai personale, pe care le-a denumit "videoto"-uri, prescurtare de la "automatic video", un termen inventat de artist pentru a defini filmul experimental în care hazardul și referințele autobiografice joacă un rol extrem de important.

Kabuli Kid este primul său film. A fost inclus în 2008 în secțiunea *Settimana Internazionale della Critica* din cadrul festivalului de film de la Veneția și i-a adus lui Barmak Akram premiul pentru Cel mai bun regizor la Transilvania International Film Festival (TIFF) în 2009.

Ineke Smits

a studiat design grafic și fotografie la Academia de Artă din Rotterdam, apoi regie de film la National Film and Television School din Anglia, cu o bursă oferită de British Council. A absolvit studiile în 2003, cu dublă specializare în scenaristică și regie de film, și a regizat mai multe scurtmetraje pentru televiziunea olandeză. În 2001 a regizat primul lungmetraj, *Magonia*, distins cu premiile *Laleaua de Aur* la Istanbul, *Circulo Precolombino de Oro* în Columbia și o mențiune specială a juriului la Festroia, în Portugalia.

În 2002/2003, Ineke a câștigat o bursă a Fundației Nipkow din Berlin, pentru dezvoltarea celui de-al doilea lungmetraj, *The Aviatrix of Kazbek*, care a avut premiera în închiderea Festivalului Internațional de Film de la Rotterdam, în 2010. În 2004 a propus Institutului Binger din Amsterdam un proiect pentru un nou lungmetraj, *The House of my Fathers*, care se află în prezent în stadiu de dezvoltare. Lucrează de asemenea la încă un scenariu de lungmetraj, *N.N.*, împreună cu Dana Linssen, scenaristă și critic de film.

În 2003, Ineke regizează documentarul multi-premiat *Putin's Mama*. Cel de-al doilea documentar al ei, *Black Gold under Notecka Forest*, a avut premiera la Festivalul Internațional de Film Documentar de la Amsterdam (IDFA), în competiția oficială pentru Lupul de Argint. Cel de-al treilea documentar, *Transit Dubai*, a avut premiera tot la IDFA, în 2008, și a câștigat Premiul Publicului la Gdansk FF.

În afară de a regiza și a scrie scenariile pentru filme de ficțiune și documentare, Ineke ține cursuri, supraveghează proiecte și workshopuri și este consilier de scenarii în cadrul studiilor doctorale din domeniul artelor și filmului. ■

InterogaTIFF

Mihai Chirilov

Nouă întrebări (numărul de ediții la care a ajuns TIFF-ul) pentru Mihai Chirilov, directorul artistic al festivalului.

Ești mai călit la ediția a noua?

Vreau să sper că da. Oricum, sînt ceva mai odihnit înainte de festival. Un coleg din echipa de la Cluj m-a văzut acum vreo două săptămîni și mi-a zis: În sfîrșit, arăți și tu a om, mă așteptam din nou la o mumie re-suscitată. Pe de altă parte, oricînd e loc de accidente, derapaje etc...

Cam cîte filme vezi într-un an ca să le alegi pe cele 200 și ceva din festival?

N-am stat să le număr, după cum n-am stat să număr nici cîte filme au ajuns finalmente în programul din acest an al TIFF-ului. M-am trezit că, o dată încheiată selecția, sînt cu 40 mai multe ca anul trecut. Pînă și eu m-am speriat. În medie, cred că am văzut cel puțin de trei ori mai multe în anul care a trecut de la ultimul TIFF.

În perioada nebună de dinaintea TIFF-ului, cînd dispari și te bari-cadezi în casă, unde vezi non-stop filme, visele tale sînt scurt sau lungmetraj?

Marea frustrare e că în perioada asta aglomerată nu prea visez, deși mi-ar plăcea să “văd” cum organizează sau dezorganizează subconștientul

filmele cu care m-am dus la culcare. Adorm tun, iar dacă cumva visez ceva, pînă mă trezesc uit. Poate că e mai bine așa, măcar în somn să am puțină pace, că în ziua următoare o iau de la capăt.

Cu ce vine nou TIFF-ul din 2010? Zi-ne două vorbe despre secțiunile noi.

În principal, cu două secțiuni tematice noi, *Terapii extreme* și *Profesiune: actriță*. În prima am strîns filme despre cît de departe este cineva dispus să meargă pentru a se “repara”. Pentru cea de-a doua, am pornit, pe undeva, de la trista evidentă că se scriu din ce în ce mai puține roluri pentru femei, drept care am forțat mîna și am compilat o selecție de filme despre ce înseamnă să fii actriță astăzi. Nu în ultimul rînd, cu un program, să-i zicem popular, de proiecții în aer liber în Piața Unirii din Cluj – fără ca asta să însemne undă verde filmului de multiplex gen *Sex and The City* sau *Spider Man*. Chiar sînt curios cum va fi primit, de pildă, filmul rusesc *Zaza*, programat în ultima zi de festival, în prezența echipei. Mie mi s-a părut a fi un soi de “*Gară pentru doi* pentru Mileniul III”. A fost ultimul film pe care l-am văzut dintre cele înscrise în festival, la capătul căruia am bocat nițel. Și nu

pentru că era 5 dimineața și eram foarte obosit.

Ce n-ar trebui ratat?

La fel ca anul trecut cînd am recomandat un singur film, experimentul lui Kiarostami, *Shirin*, nu voi numi decît un film, unul dintre favoritele mele de anul trecut: sud-coreeanul *Cafe Noir*, film de debut al unuia dintre cei mai titrați critici de film din Coreea. L-am văzut la Veneția, are peste 3 ore, reușește imposibilul – topind într-o singură poveste doi clasici grei ai literaturii universale, *Noaptea albă* de Dostoievski și *Suferințele tînărului Werther* de Goethe – și, da, recunosc, aproape că m-a dat de vreo trei ori afară din sală în prima oră. Ceva însă m-a ținut în loc și am rămas pînă la capăt. A doua zi voiam deja să-l revăd.

Cum reușești să fii în formă pe toată durata festivalului?

Cred că e o combinație de gene, de personalitate, plus niște fiole chinezești de Panax Ginseng cu Ginkgo Biloba. E un set de zece fiole, la fix pentru durata festivalului.

Cît de brusc se va simți spectatorul de anul ăsta?

Pe cît de bruscat m-am simțind și eu văzînd multe dintre ele. Un film este cu adevărat relevant atunci cînd, vorba ta, te “bruschează”, cînd te scoate din confortul în care-ți duci existența crezînd că ai găsit răspuns

la toate întrebările, cînd îți reactivează memoria (chit că uneori preferi să nu-ți amintești anumite lucruri), cînd te solicită, contrariază și provoacă. La cinema nu mergi ca la sanatoriu sau ca la un spa..

Cît de greu e să faci un festival mare pe vremuri de criză?

E greu pentru că trebuie să încerci să păstrezi standardele anterioare, în condițiile în care parametrii financiar ai întregii întreprinderi sînt teoretic periclități. Pe de altă parte, criza este, cred, cel mai nesperat motor (evident, nu pe termen lung), pentru că te motivează să găsești soluții alternative. Dacă totul ar fi roz, tot ce-i posibil să te culci pe o ureche sau să funcționezi pe pilot automat. Paradoxul actualei ediții, realizată în plină criză, este că e cea mai marte și mai ambițioasă de pînă acum.

Care e lucrul cel mai simpatic împliat anul trecut?

Două episoade îmi vin instant în min-te. Primul s-a petrecut pe la începutul festivalului, o mică petrecere improvizată cu karaoke pe piese românești, exclusiv pentru echipa TIFF, menită să călească moralul pentru zilele grele care aveau să vină. Al doilea a survenit în ultima seară, cînd petrecerea de închidere a fost luată cu asalt de o fanfară din Transilvania, care ne-a scos în stradă dansînd printre mașinile blocate în trafic. ■

– ANA MARIA SANDU

CINEMATIC FAIR ► 28 mai - 6 iunie 2010
from 10:00 till 22:00

cărturești cluj ► ceainărie & terasă

TIFF MEETING POINT - IULIUS MALL

● TĂRG DE FILM ►►►►►►►►►►►►►►►►
DVD-uri, cărți și reviste de film, CD-uri cu coloane sonore, albume, ceaiuri, accesorii, delicatase, produse TIFF etc.

● PROMOȚII ►►►►►►►►►►►►►►►►
la majoritatea articolelor din târg și la produsele ceainăriei*

* pe baza unui bilet de intrare la unul din filmele festivalului

APERITIFF / 6

IULIUSMALL

Iulius Mall partener al Festivalului de Film Transilvania 2010.

www.iuliusmall.com

Banca Transilvania

te duce in lumea filmului!

Marele Premiu

Livrat de *sure WE CAN.*

Profesioniștii își dau întâlnire la TIFF 2010.

METRO GROUP
MADE TO TRADE.

InterogaTIFF

Mihai Chirilov

Nine questions (TIFF has now reached its 9th edition) for Mihai Chirilov, the artistic director of the festival. He shared thoughts about film in times of crisis, about what is new this year, about how to keep in shape for 10 whole days.

Do you feel better prepared now that it's already the 9th edition?

I want to hope I am. Anyway, I'm considerably more rested before the festival begins. A colleague from the Cluj team saw me a couple of weeks ago and said: Finally you look human, I was expecting your regular zombie look. On the other hand, there's always accidental falls to try and avoid... so...

How many films do you actually see per year in order to chose those over 200 for the festival?

I never count, as I'm not the one who actually counts the films which make it to the program of the festival. I only realized after I concluded the selection that there 40 more films than last year. I got a little concerned myself. If I were to guess, I think I've seen thrice as many this year than last year.

During the crazy time before TIFF, when you completely disappear and lock yourself indoors to watch films, are your dreams long or short films?

The frustrating part is that during this busy time, I don't really dream. I would love to see how my subconscious mind organizes the films I'm watching. I simply sleep soundly, and if I dream, I forget before I'm properly awake. Maybe it's better

that way. I get some peace in my sleep. A sound sleep makes me fresh for the next day.

What does TIFF 2010 bring new? Tell us a bit about the new sections.

Well, the main new things this edition brings are the sections *Extreme Therapy* and *Profession: actress*. The first will show films how far some filmmakers would go in order to "fix" us. I thought of the second out of the sheer sadness that there are less and less movie parts for actresses and I began by forcing a selection of films which show what it means to be an actress nowadays. But not lastly, there also the selection, a more popular one let's say, for open-air screenings in Piața Unirii in Cluj – but I kept it of course out of the range of multiplex dramas like *Sex and the City* or *Spider Man*. I'm curious how a film like *Zaza* will be received, a Russian film we will show in the last day of the festival in the presence of the team that made it. It seemed to be like a 3rd millennia "Train Station for Two". It was the last film I saw for my selection, and I must confess I sobbed a little. And it wasn't because it was 5 in the morning and I was tired. I enjoyed it quite a lot.

How do you manage to keep in shape for it all during the festival?

It must be a combination of genes, personality, plus the aid of some Chinese drops of Panax Ginseng with Ginkgo Biloba. A set of ten packs for the entire festival.

How hard is it to make a big festival during times of crisis?

It's hard because you have to try and keep your previously set standards, in the unsafe conditions of financial parameters. On the other hand, I think the crisis is a means of motivating alternative solutions. If everything would be peachy, it's likely that you would worked in a

slightly relaxed manner or on autopilot. The paradox of this edition is that it's the biggest and most ambitious so far.

Name something cute and unexpected that happened in the last year's edition?

Two come to mind. The first happened at the beginning of the festival, during a small private improvised party meant to boost up the team's moral for the upcoming festival days. And the second happened in the last evening, when the closing party got assaulted by a Transylvanian fanfare that got us dancing in the street, amongst cars blocked in traffic.

What shouldn't be missed

Same as last year, when I only named one not-to-be-missed film, Kiarostami's experiment *Shirin*, I will name only one film, one of my last year's favorites: the South Korean *Café Noir*, the debut film of one of the most active film critics in Korea. I had seen it in Venice, it last over 3

hours, and it does the impossible – he melts into one 2 great classics of the universal literature, Dostoyevsky's *White Nights* and Goethe's *Young Werther's Sufferings* – and I must admit I had a few impulses to stop watching the first time. Something kept me sitting, though, and I stayed until the end. The next day I already wanted to see it again.

How shocked will this year's spectator be? I've noticed many become oversensitive to certain idea/message categories.

I guess they will feel as shocked as I was when watching many of them. A truly relevant film is one that manages to brutalize its spectator to some extent, one that gets you out of your comfort zone and reactivates your memory (although you sometimes prefer to bury your experiences), one that calls for your attention, one that puzzles and provokes. You don't go to the cinema wanting it to be a sort of spa or sanatorium. ■

– TRANSLATED BY OANA DARIE

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE FILM TRANSILVANIA
www.tiff.ro

Eveniment oferit de:

partner Orange

A soundtrack for Andy Warhol's Screen Tests

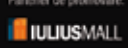

Lucian Ban (USA/RO) keys, sounds
Mat Maneri (USA) viola & electric viola
Silent Strike (RO) synth, sound design
Ban Basu (RO) visual

Biletele se găsesc la casieria cinematografului Republica.
 Din 28 mai biletele se găsesc la toate punctele de vânzare bilete TIFF.

AUDITORIUM UBB
str. Kogălniceanu nr. 3-5

31 MAI 2010, 20:30
Cluj-Napoca

Partener de promovare:

Jury 2010

Martin Blaney,

a well-known journalist from *Screen International* publication. Martin Blaney is a regular with film festivals all over the world, as moderator of workshops and round table discussions, an excellent and utterly involved promoter of films and valuable filmmakers.

Christine Dollhofer

is a resounding name in the Austrian film industry, with significant contribution to the development of European cinema. Between 1997 and 2004, Dollhofer was the Artistic Director of Diagonale Austrian Film Festival, offering the festival audience a whole series of original, highly impressive and surprising films, selected from all over Europe. In 2004, she was one of the founders of the Linz Film Festival - Crossing Europe Film Festival that has shortly become one of the most important cinema events in the region.

Barmak Akram.

Director, visual artist and musician, Barmak Akram was born in 1966 in Kabul, Afghanistan. He arrived in France as a refugee in 1981, where he grew an interest for visual art and cinema. He graduated from the FEMIS, the School of Fine Arts and the School of Decorative Arts.

As a music composer and interpreter, he explores the instruments of his culture as well as traditional Persian poetry. As a songwriter he recently collaborated with French artist M (Mathieu Chédid) and Sushela Raman.

He made several documentary films, in particular about Afghan culture, but also more personal ones, the so-called "videotos", abbreviation for automatic video, a term invented by the artist. *Kabuli Kid* is his first feature. In 2008 it was included in the Critics's Week section of the Venice Film Festival and it brought Barmak Akram the Best Director Award at Transilvania International Film Festival (TIFF) in 2009.

Ineke Smits

studied Graphic Design and Photography at the Rotterdam Art Academy, then specialised in Film Directing at the National Film and Television School in England, sup-

ported by The British Council. She graduated in 1993 as a writer/director, and directed several shorts for Dutch Television. In 2001 she directed her first feature film, *Magonia*, awarded with the Golden Tulip in Istanbul, The Circulo Precolombino de Oro in Colombia, and a special Mention of the Jury at Festroia, Portugal.

In 2002/03 Ineke was granted a fellowship at the Nipkow Programm in Berlin to develop her second feature, *The Aviatrix of Kazbek*, which premiered as Closing Film at the International Film Festival Rotterdam 2010. In 2004 she developed the first draft of a feature in development stage, *The House of my Fathers*, at the Binger Institute in Amsterdam. She is also developing another feature script, *N.N.*, with script writer and film critic Dana Linssen.

In 2003 Ineke made the Award-winning documentary *Putin's Mama*. Her second documentary, *Black Gold under Notecka Forest*, premiered in the Silver Wolf Competition at the IDFA documentary film festi-

val in Amsterdam, 2005. Her third documentary, *i*, which premiered at IDFA in 2008, and won the Audience Award at Gdansk FF. Next to directing and writing fiction- and documentary films, she is a script advisor, project developer and a workshop tutor at post-graduate art- and film studies.

Monica Barladeanu,

model, TV host and actress, is one of the most famous women in Romania. Her career embraces international productions, such as highly successful US series *Lost*, or comedy film *Buds for Life*, and also parts in Romanian films, among which *The Death of Mister Lazarescu*, directed by Cristi Puiu, a feature film awarded with no less than 30 trophies, including Un Certain Regard Prize at the Cannes Film Festival in 2005. Recently, Monica Barladeanu was the lead actress in the feature *Francesca*, the debut film of director Bobby Paunescu, for which she was nominated at the 2010 Gopo Awards, for Best Actress in a leading role. ■

Zboruri din Cluj spre :

- Constanța de la 102EUR*
- Frankfurt de la 104EUR*
- Madrid de la 146EUR*

Call Center TAROM
4361 (valabil pentru
apelurile din București)
021.204.4444
021.303.44.00
021.303.44.44

Frankfurt
Madrid
Constanța

www.tarom.ro

*tarif pentru o călătorie dus-întors, cu toate taxele incluse, valabil pe rețeaua TAROM; locuri limitate la acest tarif

Zilele Filmului Românesc

Mini-Bazar.ro

Lord

Avem de toate, de la troleibuzze (*Troleibuzul 92*) la icoane făcătoare de minuni (*Maica domnului de la parter*) și de la inele de logodnă (*10*) la violențe periferice (*Urban Groove*). Avem și invitați de marcă, de la Matei Corvin (*Matyas, Matyas*) la Dan Bursuc (*Muzica în sânge*). Cele deja menționate și multe alte chestiuni sînt răspîndite prin 16 scurtmetraje românești și regrupate în 3 calupuri. Fiind greu de curpins și de surprins în spațiul alocat, o să focalizăm pe favoriții personali. *Colivia* și *Lord* sînt două povești cu animale de companie. Folosite ca pretext emoționant-amuzant-amar de către Adrian Sitaru, care radiografiază realist metehnele, slăbiciunile, manevrele și cruzimile de care sînt capabili oa-

menii în raport cu animalele, dar și cu semenii lor bipezi.

Ochiul păpușii vine dintr-un alt registru. Foarte comic, capabil de ironii nu chiar fine și sarcasm înălțător, faux making-of-ul celui mai scump film românesc făcut vreodată are ca protagoniști un scenarist furibund, doi regizori retarzi, un producător frustrat, un actor tembel și o actriță debordîndă de prețiozitate plasticoasă. Paralele le trasați singuri. Mult mai cuminte, aseasonat cu muzici surprinzătoare, dozatoare de cafea defecte și situații foarte mioritice în absurdul lor.

Captivi de Crăciun este o simpatică manipulare a patru personaje care așteaptă într-o haltă un tren înzăpezit pe tronsonul Alba-Iulia. *Oxigenul* Adinei Pintilie este o revizitare perturbantă e vieții de dinainte de 1989. Reconfigurarea unor crîmpeie dintr-un 1984 apăsător și sufocant, static, glacial, fotografic și arty, *Oxigenul* e un vibe al lui, sumbru și hieratic. *Bețișoare rock'n'roll* oferă un răspuns emoționant unei întrebări abstracte: ce ar putea căuta o surdmută la un concert de rock? ■

— CRISTI MĂRCULESCU

Colivia

Captivi de Crăciun

Ochiul păpușii

No Limit

Păpușa gonflabilă

O păpușă gonflabilă (cumpărată la reduceri) devine sentimentă într-o dimineață după ce rămâne singură acasă. Partenerul ei de viață, să-i spunem, e un chelner care lipsește mare parte din zi de acasă, astfel că Nozumi are timp să cunoască, treptat, lumea. Iese pentru prima oară din casă îmbrăcată într-un outfit hentai de cameristă, lucru care nu mai prea șochează pe nimeni prin Japonia. Ajunge într-un centru de închirieri de DVD-uri

unde primește fără multe probleme un post part time și se amorezează de unul dintre colegii ei. Sigur, Nozumi e (sau se încearcă să fie) cît se poate de ingenuă pentru a se putea scoate cît mai mult umor&sentiment din experiențele ei formatoare: dragostea, moartea, societatea etc. Totuși, Hirokazu Kore-eda (*After Life, Nobody Knows*) nu atîta inventariază cît reflectă lumea (un pic cam prea cinică, închisă, formală chiar și pentru Japonia) din perspectiva lui Nozumi, care din fabricație ar fi venit docilă, serviabilă, drăgălașă dînd lumii mai mult credit și indulgență decît găsim în cele mai multe filme. Ușor de vizionat și fără subtitrări pentru că mesajele&temele (așa și așa) sînt eclipsate în multe momente de imagine, muzică și montaj. *Air doll* are toate șansele să fie vedeta calofilă/basm modern/poem vizual de la TIFF-ul curent. ■

— MARK RATZ

Fără Limită

Sell Out

Regizat de un malaieziyan aflat la debut, Yeo Joonhan, *\$e11. Ou7!* (*Sell Out!*) e o comedie muzicală complet țărănită și inepuizabil de inventivă. Titlul e cu două tășuri, cite unul pentru fiecare protagonist al poveștii. Pe de-o parte: un june idealist care lucrează într-o multinațională concepe un robot de bucătărie multisistem care face ce vrei și ce nu vrei din boabele de soia, având șanse uriașe de a se vinde ca piinea caldă. Aparatul e original și are o

garanție nepermis de mare pentru o companie care vinde numai copii deghizate în originale, care au darul de a crâpa la un minut după ce au ieșit din garanție. Pe de-altă parte: o jună prezentatoare TV, specializată în emisiuni culturale, renunță la arta de dragul artei și alege calea reality show-ului cu succes instant. Show-ului îi spune „Live Death” și, da, ați ghicit, este despre bolnavii terminali care mor în direct. *Sell Out!* e o satiră detonantă și infinit de amuzantă care nu iartă nimic: nici scorțoșenia multinaționalelor, nici fițele filmului de artă, nici cinismul și stupiditatea Televiziunii, nici promisiunile deșarte ale globalizării. Aproape fiecare scenă e antologică, reprizele muzicale sînt proaspete și inspirat inserate în poveste, iar gagurile sar ca popcornul la tot pasul. Cea mai tare găselniță este numărul muzical interactiv, gândit ca o sesiune de karaoke, cu versurile curgînd pe ecran, în speranța că publicul din sală va prinde ideea și va începe să cînte. La Veneția, nimeni n-a avut curajul. Rămîne de văzut cine se riscă la TIFF... ■

- MIHAI CHIRILOV

Din fugă și în diagonală

● *Submarino* (Thomas Vinterberg) sau destinele prea tragice și judicios articulate dintr-un montaj non-liniar a doi frați. Nici Nicks, heroinoman văduv și tată al unui băiețel, nici Nick, proaspăt eliberat din închisoare nu au putut trece peste moartea frățiorului lor. Reuniți la două decenii de la tragedia care le-a încheiat brusc copilăria, cei doi nu fac decît să-și urmeze destinele derizorii, dezordonate și sordide, pedepsindu-se, fiecare pe cont propriu, pentru prea multele greșeli din trecut. Pînă cînd traficanțul Nicks și furibundul Nick dau din nou de necaz. Și din nou cineva va plăti cu viața.

● *La Pivellina* (r: Tizza Covi & Rainer Frimmel) este un film realist, pe alocuri frustrant de simplist, cu un ton cald și incert. Povestea implică o mică ploadă abandonată și modul în care fetița (cuminte și drăgălașă) modifică pozitiv viețile a doi circari bătrîni și a unui adolescent. Circul, periferiile societății și dragostea sinceră a noilor părinți i-au făcut pe unii să aducă în discuție fellinianul *La Strada*. *Lampa cu căciulă* ar fi un termen de comparație mai corect și mai contemporan.

● *Der Räuber* (*The Robber*, r: Benjamin Heisenberg): după 6 ani de închisoare și două tentative ratate de evadare, Hans este din nou un om liber. Va continua să se antreneze intens pe banda de alegat și va cîștiga un maraton. Va jefui câteva bănci și va ucide un personaj iritant. Va iubi, va fi trădat, vinat și va fugi din nou. Pînă la capăt. Bazat pe fapte foarte reale.

- CM

Stafuri de la un chef faimos:	1000 Lei
Alimente:	800 Lei
Sticla de vin din colectia privată:	2500 Lei

Să găsești o nouă cale către inima femeii iubite: De Neapreț!

MasterCard® Elite este o colecție de oferte exclusive concepute special pentru posesorii de carduri MasterCard Premium, MasterCard Gold, MasterCard Platinum, MasterCard World Signia®. Momentele de negociat oferte de MasterCard la domiciliu destinate, de la restaurante de lux, la boutique - ori și centre de health & beauty. Servicii exclusive și în orice situație servicii impecabile. Informații suplimentare pe www.mastercard.com/ro

Programul MasterCard Elite este disponibil în perioada 01.03.2010 - 31.12.2010

Spot TIFF

Face off Florin Piersic x 2

Spotul TIFF de anul acesta (semnat Radu Muntean) parodiază o scenă celebră din *Star Wars*. Dialogul dintre cei doi Florin Piersic (tatăl și fiul), care își joacă propriile roluri, e foarte simpatic și, cu siguranță, va avea mare priză la public. Până la hohotele din săli, i-am invitat pe cei doi la un scurt interviu față în față.

- 1 Ce a însemnat fenomenul *Star Wars* pentru dumneavoastră?
- 2 Care film al fiului /tatălui vă place cel mai mult?
- 3 Cu ce regizor al Noului Val v-ar plăcea să lucrați?
- 4 Care e cea mai plăcută amintire de la TIFF?
- 5 Cum arată o zi obișnuită din viața dumneavoastră?
- 6 Ce film străin despre relația dintre tată și fiu v-a emoționat cel mai tare?

Florin Piersic senior

- 1 Știu că este un film de referință în istoria cinematografiei SF, dar cum acest gen nu a făcut neapărat parte din preferințele mele, nu l-am văzut.
- 2 Interpretarea lui Florin Piersic jr. din *Călătoria lui Gruber* (regia Radu Gabrea), m-a impresionat extraordinar. Dacă întrebarea se referă și la filmele pe care le-a produs și regizat el, atunci *Fix Alert*.
- 3 Sint impresionat să constat că o mulțime de regizori tineri români sint atât de apreciați atât în țară, cât și în afara ei, cum ar fi Mungiu, Porumboiu sau Radu Muntean. Dar, recunosc, aș vrea să mai filmez sub bagheta juniorului meu. Am o amintire extraordinară de *la Fix Alert*. Aș fi tentat să lucrez cu oricare dintre regizorii noului val, atâta vreme cât ar ști să mă distribuie într-un rol care să mă "pună bine în pagină".
- 4 Inițiativa lui Tudor Giugiu de a o invita anul trecut în țară pe fermecătoarea actriță Claudia Cardinale, care pe scena Teatrului Național din Cluj mi-a oferit premiul pentru întreaga activitate cinematografică.
- 5 Zilele mele nu pot fi obișnuite! Sint neobișnuite. De la o zi la alta intervin atâtea "povești" legate de televiziune, de teatrul care mă duce cu *Străinii...* în toate orașele țării, drumuri cu avionul, cu mașinile, cu trenul... mai lipsește căruța! Dar știți vorba aceea, actorul e ca țiganul cu cortul! Azi aici, mâine în... *Războiul stelelor!*
- 6 *Campionul* cu John Voight și *Kramer contra Kramer* cu Dustin Hoffman și Meryl Streep.

Florin Piersic junior

- 1 Nu prea mare lucru. La ora aia îmi plăcea detectivul Colombo.
- 2 *Pintea*.
- 3 Radu Muntean. Mai ales acum că am avut vreme să stăm o zi întreagă de vorbă. Dar ar trebui să se dea jos de pe placa de surf...
- 4 Proiecția cu *Advertising* (primul scurtmetraj pe care l-am făcut).
- 5 Obișnuit. Dacă mă-ntrebați cum arată o zi specială, cred că știți ce răspundeam.
- 6 *The champ* cu Jon Voight și Ricky Schroeder. Din '79. ■

- ANA MARIA SANDU

Program
Vineri, 28 mai

PIAȚA UNIRII

DESCHIDEREA OFICIALĂ

21:30 - 99'

Bodega Soul Kitchen / Soul Kitchen (r. Fatih Akin, Germania)

CINEMA REPUBLICA

11:00 - 105'

Alegerea Lenei / Non ma fille, tu n'iras pas danser Franța (r. Christophe Honore, Franța) Supernova

13:00 - 105'

Hadewijch (r. Bruno Dumont, Franța) Supernova

15:30 - 100'

La piovellina (r. Tizza Covi, Rainer Frimmel, Austria, Italia) Supernova

18:30 - 129'

Mama / Mother (r. Bong Joon-ho, Coreea) Supernova

21:30 - 90'

Deloc personal / Rien de personnel (r. Mathias Gokalp, Franța) Supernova

23:15 - 102'

The Red Riding Trilogy - 1974 (r. Julian Jarrold, Marea Britanie) Proiecții speciale

CINEMA VICTORIA

10:00 - 81'

Cip-Cirip! / Eep (r. Ellen Smit, Olanda-Belgia) educaTIFF 8+

12:00 - 104'

Șase actrițe / Actresses (Lee Je-yong, Coreea) Profesiune: actriță

14:30 - 105'

Turiștii / Turistas (r. Alicia Scherson, Chile) Focus Chile

17:00 - 100'

Fetița / The Girl (r. Fredrik Edfeldt, Suedia) educaTIFF 12+

19:30 - 90'

Refugiul / Le refuge (Francois Ozon, Franța) Supernova

21:30 - 110'

Sell Out! (r. Yeo Joon Han, Malaezia) Fără limită

00:00 - 106'

Posedații / Possessed (r. Lee Yong-joo, Coreea) Umbre

CINEMA ARTA

10:00 - 105'

Iluzii optice / Ilusiones opticas (Cristian Jimenez, Chile-Portugalia-Franța) Focus Chile

12:30 - 85'

Do It Again (r. Robert Patton-Spruill, S.U.A.) Ce se întâmplă, documentarule?

15:00 - 83'

15 (various directors, Bulgaria) Less is more

17:30 - 104'

Zilele Filmului Romanesc:

scurtmetraje 3 / Romanian Days: Short Films 3

România (proiecție în cadrul Zilelor filmului românesc)

20:00 - 106'

Zilele Filmului Romanesc:

scurtmetraje 1 / Romanian Days: Short Films 1

România (proiecție în cadrul Zilelor filmului românesc)

2:30 - 102'

Zilele Filmului Romanesc:

scurtmetraje 2 / Romanian Days: Short Films 2

România (proiecție în cadrul Zilelor filmului românesc)

CINEMA CITY SALA 1

12:00 - 90'

Frăția / Brotherhood (r. Nicolo Donato, Danemarca) Supernova

15:00 - 116'

Păpușa gonflabilă / Air Doll (r. Hirokazu Koreeda, Japonia) Fără limită

18:00 - 128'

Victorie / Vincere (r. Marco Bellocchio, Italia) Supernova

20:30 - 110'

Submarino (r. Thomas Vinterberg, Danemarca) Supernova

CINEMA CITY SALA 2

11:30 - 105'

Un tip destul de înțelegător / A Somewhat Gentle Man (r. Hans Petter Moland, Norvegia) Supernova

14:00 - 100'

Revoluția / Revolucion (various directors, Mexic) Less is more

17:00 - 90'

Ricky (r. Francois Ozon, Franța-Italia) Umbre

20:00 - 134'

Să mori ca un bărbat / To Die Like A Man (r. Joao Pedro Rodrigues, Portugalia) Fără limită

CINEMA CITY SALA 10

11:00 - 95'

Infidelitate / Heaven's Heart (r. Simon Staho, Suedia, Danemarca) Supernova

13:00 - 85'

Applauze / Applause (r. Martin Zandvliet, Danemarca) Profesiune: actriță

16:00 - 80'

Îndrumare / Guidance (r. Johan Jonason, Suedia) Terapii extreme

18:30 - 78'

Povești din Kars / Tales from Kars (various directors, Turcia) Less is more

21:00 - 124'

Cum mi-am petrecut sfârșitul verii / How I Ended This Summer (r. Aleksei Popogrebski, Rusia) Supernova

CINEMA ECHINOX

22:00 - 130'

Fără suflare / Breathless (r. Yang Ik-Joon, Coreea) Fără limită

DRIVE IN

22:00 - 97'

Spărgătorul / The Robber (r. Benjamin Heisenberg, Austria, Germania) Supernova

INSOMNIA

20:30 - 84'

Moda comunistă / Comrade Couture (Marco Wilms, Germania) Ce se întâmplă, documentarule?

22:30 - 92'

The White Stripes: Under Great White Northern Lights (r. Emmett Malloy, S.U.A.) Ce se întâmplă, documentarule?

APERITIFF / 12

Proiecțiile de Gală TIFF 2010

prezentate de

Pregătiți pentru coverul roșu.
Ca în fiecare an.

Partener tradițional TIFF

new rooms, modern design

SPA & top floor swimming pool

japanese & vietnamese cuisine

Marco Polo
RESTAURANT

Ken Sai
ASIAN RESTAURANT

Salute Per Aqua

CITY PLAZA
THE BUSINESS AND AFTER BUSINESS HOTEL

The art of taking care...

Cluj-Napoca, str. Sindicatelor nr. 9-11
tel: 0264-450101 fax: 0264-450152
contact@cityhotels.ro
www.cityhotels.ro

MEDIAdirect

⌘ BUFFERING...

Then Now

directONE

8 nunți și o înmormântare

Cu Opțiunea Premium DVR a serviciului UPC Digital TV poți să revezi de câte ori vrei doar scenele care ți-au plăcut mai mult, poți pune pauză și înregistra emisiunile difuzate în direct.

DVR - Digital Video Recording

tv • internet • tel
Mai bine cu fiecare zi

EuroGsm

poftă de comunicare

MEGADAY

-30%

la toate produsele
in 28, 29 si 30 Mai

DEBENHAMS DESIGN
in every department

Debenhams Polus Center,
Str Avram Iancu, Floresti, Cluj-Napoca

Profesiunea actriță

Aplauze

Regizorul danez Martin Zandvliet ne propune o incursiune aproape clasică în lupta cu dependența. Dar o alege pe Paprika Steen în rolul principal. Așadar, nu subiectul e neobișnuit aici, ci turul de forță magnific pe care ea îl face interpretând-o pe Thea, o actriță celebră, chinuită de singurătate și de alcoolism. Jocul crud și incisiv, ajutat de hand-held-uri și de prim-planuri, ne trage în poveste, ne forțează să-i fim martori. Paprika Steen transformă o relatare simplă într-o experiență fundamental umană. Reușește să eclipseze totul în jurul ei, transformând filmul într-un "one woman show" absolut dezarmant.

Applaus ne-o arată pe Thea, o femeie care a pierdut totul, mai puțin cariera. Cei doi fii au rămas în custodia fostului soț, recăsătorit de curînd. Proaspăt ieșită de la o cură de dezalcolizare, Thea decide să o ia de la capăt, să își recîștige locul în viața copiilor ei. Dar lucrurile nu se petrec așa cum și-a imaginat și, foarte curînd, Thea va trebui să aleagă. Își va accepta slăbiciunile sau se va minți în continuare?

Personajul Theei poate fi pus cu ușurință alături de Virginia din *Who's Afraid of Virginia Woolf* al lui Mike Nichols sau de Mabel din *A Woman Under the Influence* al lui John Cassavetes. ■

- CRĂIȚA NANU

Supernova

Vincere

Un titlu straniu pentru un film despre învinși. Biografia Idei Dalser (*Giovanna Mezzogiorno*), care a avut scurta fericire și marea neșansă ulterioară de a fi prima soție a celebrului Benito Mussolini (Filippo Timi). Film istoric cu un coté conceptual: inserarea de materiale de arhivă din epoca mussoliniană (dar Marco Bellocchio a mai contra-punctat și *Buongiorno Notte* cu imagini din arhivele cinemaului sovietic propagandistic-avantgardist). Drama încăpăținării o împinge pe Ida spre balamuc: mamă a primului fiu al mult-iubitului ei Benito, nu poate accepta condițiile ipocrite și nedrepte, ce-i drept care au putea-o elibera din balmauc (renunțarea la orice pretenții refritoare la statusul marital și paternitate). Drama unui copil crescut prin internate, departe de mama internată și tatăl ilustru. La un alt nivel avem de-a face cu drama unei nații cu un cinema mult prea adesea subminat de comunismul idealizat până dincolo de frontierele decentei. Ce-i drept Bellocchio nu face portretul plin de lumini al sufletelor pure de comuniști rurali (ar fi fost way too much, mai ales că *Buongiorno Notte* nu face decât să spele cu Persil sufletele pline de idealuri nobile ale asasinilor lui Aldo Moro) iar sondarea (cam arty, dar lipsită de latura farty) fascismului e suficient de bine concepută încît să placă. Poate chiar suspect de mult și aici e numai meritul/vina lui Filippo Timi, absolutamente memorabil în pielea marelui Duce. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

• TRANSPORT PERSOANE CU MICROBUZE • TRANSPORT MARFĂ • TRACTĂRI PE PLATFORMĂ •

TAXI NAPOCA *Un taxi după sufletul clujeanului!*

CALL CENTER

orange	cosmote
0744 930 872	0762 689 751
0754 098 154	zapp
vodafone	0788 642 251
0722 642 251	rds
0726 231 231	0771 697 765

0264 **953** **NOU!** *9953
NUMĂR CU TARIF NORMAL
valabil în regiunile orange și Vodafone

COMENZI NON-STOP!

www.taxipronapoca.ro

www.pcmadd.com

BOOM

BANG

Computerul susține filmul prin efecte speciale!

m@dd
electronics group

susține **TIFF**

Fără limită

Să mori ca un bărbat

Întineric, niște umbre se mișcă prin pădure. O umbră, două umbre, șapte umbre. Două umbre se separă de restul umbrelor. Sînt soldați în camuflaj care se mișcă printre frunze într-o beznă absolută. Doi soldați pleacă în "recunoaștere", la un moment dat se opresc. Unul pune mîna pe fundul celuilalt, îi dă jos pantalonii și cei doi purced să facă sex sprijiniți de copac. Două minute mai tîrziu, unul dintre ei îl împușcă pe celălalt într-un moment de extremă panică homosexuală. Bezna durează cam 10 minute, sexul

un minut, iar totul se întimplă înainte de titlurile de început ale filmului, fără să aibă teribil de mult de a face cu restul filmului. Este ultimul opus al lui João Pedro Rodrigues, *To Die Like a Man* și, în ciuda faptului că titlul te-ar putea duce cu gîndul la un film în care Clive Owen se luptă cu vulcani, este, totuși, povestea lui Tonia, un travestit care nu reușește să fie transsexual. Filmul ține două ore și zece minute, din care probabil cel puțin jumătate e expozițiune, dar cumva, în mod miraculos, printre cadre curios frapante și secvențe parcă infuzate cu LSD, *To Die Like a Man* e un film care respiră, care-și lasa personajele să respire, fie ca sînt în conflict ori nu, personajele și lumea aia există, ele sînt reale. Iar în două ore și zece minute João Pedro Rodrigues permite imersarea absolută într-o lume în care fatalitatea existenței lui Tonia o/îl duce spre un sfîrșit lipsit de zbulcium. ■

– CĂTĂLIN MOISE

Less is More

15

15 clipuri (cu ambiții de scurt-metraje) despre Bulgaria anilor 1994-2009. Dacă nu știți nimic despre Bulgaria, din seria asta o să înțelegeți că au avut (și au) o perioadă postcomunistă parcă scoasă din manual, fără excentricitățile care o fac pe a noastră tolerabilă și demnă de povestit. Raportîndu-se la evenimente cheie (schimbări de regimuri, apariția Ebay, 11 septembrie) cei peste 20 de cineaști implicați în proiect încearcă să filtreze "spectacolul lumii" prin oameni obișnuiți, de regulă răpuși de foame sau ignoranță.

Printre altele, o femeie își sparge accidental ouăle pe care le-a cumpărat cu ultimii bani și rabdă de foame, un grup de oameni se bucură uitându-se la meciul Bulgaria-Germania din '94 (pare-se ultima bucurie națională bulgărească), o femeie oarbă cîntă la nunți și un amarez înșelat, cu o carte satanistă în mînă, zombifică un supermarket cu 2 minute înainte de Anul Nou (e, de fapt, mai puțin amuzant decît ar fi putut fi).

Ceea ce e, totuși, interesant de observat e că bulgarilor le lipsește (oare voit?) umorul și fantezia și că-și trăiesc condiția la scara 1:1, preferînd să pună slide show-uri explicative la începutul sau finalul filmului decît să lase explicațiile pe seama regiei și scenariului. Seria poate fi văzută și ca un fel de *chin al facerii* pentru cinema-ul bulgar, care pare să-l admire pe al nostru premiant. ■

– MARK RATZ

A Daimler Brand

Pe aripile legendei.

SLS AMG

AMG

Mercedes-Benz

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA
Ursus susține TIFF 2010

**Orice moment poate fi inspirație
pentru un nou film.
Ursus este alături de filmul românesc.**

REC

URSUS
REGELE BERII ÎN ROMÂNIA

Istorii

2002

Îmi amintesc... Că prima ediție m-a găsit complet nepregătită pentru vremea capricioasă, iar chestia asta va deveni un soi de tradiție. Mi-am cumpărat niște adidași ieftini chinezești pentru că îmi înghețau groaznic picioarele în sediul festivalului, o încăpere insalubră, improvizată, cu computere vechi și amorțite, aflată la capătul unor catacombe. Îmi amintesc de scandalul stîrnit de faptul că pe afiș apare Cluj și nu Cluj Napoca - unele postere au fost vandalizate în semn de protest față de "bucureștenii aia" care au avut tupeul să facă un festival în inima tricoloră a Transilvaniei. Îmi mai amintesc și de camera de o stea de la hotelul Vlădeasa (cu un mic dejun grozav) pe care o împărțeam cu focoasa Liz, o mexicană care venise în România din amor, a cărei viață era o telenovelă de-a dreptul și care tocmai aflase că e gravidă (sarcină pe care a pierdut-o, din păcate). Centrele de petrecere s-au consolidat chiar din primul an: *Euforia* cu mirosul de mușcături, vinul roșu infect, muzica autohtonă cult-optzecistă și expresia extaziată și incredulă a străinilor, uimiți de cum știu românii să se distreze... *Diesel* cu amestecul de cocalari, tîrfe (și al lor "camel tow"; mersi, Mărculescu, că mi-ai îmbogățit cultura generală și mi-ai făcut cunoscută expresia) studenți și bărbați cu ceafa lată și lanțuri grele de aur.. De staff-ul incredibil de ingenuu și de entuziast cam ca pionierii de la începuturile cinema-ului. Îmi amintesc de Brandon din Beverly Hills, rezervat și ușor autist, dar politicoș și fără fițe, care tocmai ieșise de la dezalcoolizare dar care a clacat la ospitalitatea agresivă a clujenilor și a dat pe gît o palincă. Dar, cel mai intens îmi amintesc de Noaptea de Șoc. Deși am fost avertizată de Mi-hai Chirilov să nu fac această viteză, am hotărât să văd, unul după altul. *Dog Days* (hiper-depresiva peliculă a lui Ulrich Seidl despre alienarea din suburbiile vieneze, unde, la un moment dat, un individ cînta imnul național cu o luminare în anus), *Scarlet Diva* unde regizoarea și actrița Asia Argento era lovită bestial cu picioarele în pîntecul gravid, *Audition* (o japoneză îl torturează ex-ul, înfingându-i ace în centrul durerii, în timp ce-i șoptește kiri-kiri-kiri - ceea ce înseamnă "mai adînc și mai adînc" - și apoi îi retează laba piciorului) și.. *Funny Games* (no comment).. După, am bălăunit în derivă prin orașul stropit de ploaie și colorat suprarealist în roșu-galben-albastru. Am încercat să intru la un party și o grămadă de fețe bete s-au înghesuit să ma îmbrățișeze, cînd eu nu-mi doream decît să ma ascund sub o masă. De atunci, nu cred că mi-am mai revenit... Descopeream, cu oroare și pur masochism, savoarea pumnilor în plex de la TIFF. Am fost izbăvită catarctic cu filmul de închidere - *Mulholland Drive*. ■

- ANCA GRĂDINARIU

LE FABULEUX MAGASIN DE MIPEILLE
VĂ POTESTE LA

TIFF STUDIOS

MESSAGE
TABĂUTU VINTAGE
...RULEAZĂ

DATE	SCENE	TAKE
06-30 MAY	BUZULE DE AER	PRINȚI ERICII
0010	(1)	30

Recomandat de 24-FUN și TIFF